

konkluderet, at resolution 1441 ikke dannede tilstrækkeligt folkeretligt grundlag?«

Line Barfod (EL):

Regeringen ved jo, at Colin Powell er blevet citeret i f.eks. syriske medier for at sige, at resolution 1441 ikke kunne bruges til at udløse en krig. Regeringen har haft lang tid til at undersøge, om det var rigtigt, når Colin Powell var citeret for sådanne udtalelser.

Der er jo mange, som har samme opfattelse som Colin Powell, altså at resolution 1441 ikke kan bruges som grundlag for en krig, og derfor vil jeg gerne høre fra statsministeren, hvordan det kan være, at den danske regering har fundet frem til en holdning, der går på tværs af den holdning, der var i Sikkerhedsrådet og i USA. Hvordan kan det være, at den danske regering er nået frem til, at resolution 1441 godt kan bruges som grundlag for en krig, når de øvrige medlemmer i Sikkerhedsrådet og Colin Powell som repræsentant fra USA ikke mener, at den kunne bruges?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jamen den opfattelse har den danske regering heller ikke haft. Det må bero på en misforståelse fra fru Line Barfods side.

Vi har tidligere flere gange oplyst til Folketinget, at regeringen aldrig har haft den opfattelse, at sikkerhedsrådsresolution 1441 i sig selv udgjorde tilstrækkeligt grundlag for en væbnet aktion mod Irak. Det har vi aldrig påstået.

Line Barfod (EL):

Jamen nu må statsministeren bestemme sig. For et øjeblik siden sagde statsministeren, at det ikke var korrekt, når hr. Søren Søndergaard sagde, at det var 10-12 år gamle resolutioner, der blev brugt som grundlag, fordi FN i enstemmighed havde vedtaget resolution 1441, men nu siger statsministeren så, at den danske regering ikke har brugt resolution 1441.

Så er det, at jeg godt vil høre: Hvad er det så regeringen har brugt resolution 1441 til? Og stadig: Hvordan kan det være, at regeringen trækker resolution 1441 ind i debatten, når medlemmerne af FN's Sikkerhedsråd ikke selv mener, at resolution 1441 overhovedet kan bruges som grundlag for en krig i Irak?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Det har jeg ærlig talt allerede svaret på flere gange. Det er nemlig sådan, at 1441 skal ses i sam-

menhæng med de gamle resolutioner fra 1990 og 1991. I resolution 1441 står der, at Saddam Hussein har krænket, har forbrudt sig mod resolution 687 fra 1991, altså det, jeg kalder våbenhvileresolutionen, og derfor er det ikke 1441 i sig selv, men det er 1441 i sammenhæng med de gamle resolutioner, der giver det folkeretlige grundlag. Det har vi sagt flere gange. Der er ikke noget nyt i det.

Line Barfod (EL):

Det er utroligt, som statsministeren snakker rundt og rundt. Det ene øjeblik er 1441 ikke med i grundlaget, og i det næste øjeblik er den. Det ene øjeblik kan de gamle resolutioner ikke bruges, og i det næste kan de godt.

Nu holder jeg så fast i statsministerens seneste svar, at det er 1441 i sammenhæng med de gamle resolutioner, der kan bruges som grundlag. Så vil jeg stadig gerne have svar på, hvordan det kan være, at den danske regering er nået frem til, at 1441 i sammenhæng med de gamle resolutioner kan bruges, når de permanente medlemmer af FN's Sikkerhedsråd ikke mente, at de kunne bruges, når Syrien havde fået tilføjelse fra de permanente medlemmer i Sikkerhedsrådet om, at resolution 1441 ikke kunne anvendes.

Mener statsministeren, at de permanente medlemmer i Sikkerhedsrådet lyver eller har taget fejl, eller hvad er det, der er grundlaget for, at den danske regering på trods af udtalelserne fra de øvrige lande mener, at 1441 godt kan anvendes?

Kl. 15.35

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Også det har vi været igennem flere gange. Nu er jeg ikke i stand til at tilføje mere nyt. Det er jeg altså virkelig ikke.

Vi har tidligere været i den situation, at det internationale samfund har måttet reagere, uanset at der var uenighed i FN's Sikkerhedsråd. Det gjaldt tilbage i 1998 i forhold til Irak. Det gjaldt i 1999 i forhold til Kosovo. Så det er en gammel problemstilling, og jeg er ikke i stand til at tilføje mere nyt.

Line Barfod (EL):

Jamen det er tydeligt, at statsministeren er trængt. Enten afviser statsministeren at svare på spørgsmålene, eller også begynder statsministeren på angreb på venstrefløjten.